

ومغرب ها که هرآئینه ماتوانائیم (۴۰) .
برآنکه عوض آریم بهتر از ایشان ونیستیم
ما عاجز (۴۱) .

پس بگذار (یا محمد) ایشان را به
بیهودگی درآیند وبازی کنند تاآنکه
برخورند بآنروز خود که وعده داده
میشود ایشان را (۴۲) .

روزیکه برآیند ازقبر شتابان گویاایشان
بسوی نشانه میدوند (۴۳) .

ترس ظاهر شده باشد بر دیده های ایشان
درگیرد ایشانرا خواری اینست آن روزکه
وعده داده میشد ایشان را (۴۴) .

سوره نوح مکی است وآن بیست
وهشت آیت ودورکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

هرآئینه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او
که بترسان قوم خودرا پیش ازآنکه بیاید
بدیشان عقوبتی درد دهنده (۱) .

گفت ای قوم من هرآئینه من برای
شما ترساننده ظاهر ام (۲) .

(باین مضمون) که عبادت کنید خدا را
و بترسید از او فرمان من برید (۳) .

تا بیا مرز دبرای شما گناهان شمارا وموقوف
دارد شمارا تا وقتی مقرر هرآئینه وقت
مقرر کرده خدا چون بیاید هرگز موقوف
داشته نه شود آنرا اگر میدانید (۴) .

گفت ای پروردگار من هرآئینه من
خواندم قوم خودرا شب وروز (۵) .

عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٥٠﴾

فَدَرَهُمْ يُخَوِّصُوا وَيَلْمِزُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿٥١﴾

يَوْمَ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ يِرَافًا كَالْعِهْرِ إِلَىٰ نُصُوبٍ
يُؤْفِقُونَ ﴿٥٢﴾

خَائِضَةً أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلِكُمْ يَوْمَ الَّذِي كَانُوا
يُوعَدُونَ ﴿٥٣﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾

قَالَ لِقَوْمِ الرَّافِدِيِّينَ ﴿٢﴾

أَيُّهَا الْعِبَادُ لِلَّهِ وَالْقُوَّةِ وَالطَّيْعُونَ ﴿٣﴾

يَعْرِضُ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ وَيُؤَخِّرُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى
إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْلَئِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾

پس زیاده نکرد در حق ایشان خواندن من
مگر گریختن را (۶) .

وهرآئینه من هرگاه که دعوت کردم ایشانرا
تابیامرزی برای ایشان درآوردند انگشتان
خودرا درگوش های خویش وبخود
درپیچیدند جامه های خویش را
ومداومت کردند برکفروسرکشی نمودند
سرکشی تمام (۷) .

بازهرآئینه من دعوت کردم ایشان را باآواز
بلند (۸) .

بازهرآئینه من آشکارگفتم بایشان وپنهان
گفتم ایشان را نیز پنهان گفتمی (۹) .
پس گفتم طلب آموزش کنید ازپروردگار
خود هرآئینه اوهست آمرزنده (۱۰) .
تابفرستد برشما باران را ریزنده (۱۱) .

وبی دربی دهد شمارا اموال وفرزندان
وبدهد شمارا بوستان ها وپدیدآردبرای
شما جویها (۱۲) .

چيست شمارا که اعتقاد نمی کنید برای
خدا بزرگی را (۱۳) .

حال آنکه آفریده است شمارا بطور های
مختلف (۱۴) .

آیا ندیدیدچگونه آفرید خدا هفت آسمان
را تودرتو (۱۵) .

وساخت ماه را درمیان اینهافروزنده
وساخت خورشید را چراغ درخشنده
(۱۶) .

وخدارویانید شمارا از زمین نوعی

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ①

وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا إِصَابِعَهُمْ
فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا إِنِّيَابَهُمْ وَاصْرُؤًا
وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ②

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ③

ثُمَّ إِنِّي عَلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ④

فَقَالُوا اسْتَعْجِرْ لَنَا رَبُّكَ إِنَّا كَانُ عَاقِرًا ⑤

يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ⑥

وَيُمِدُّكُمْ بِأَمْوَالٍ ذَبِينٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّتٍ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ⑦

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ⑧

وَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا ⑨

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ
رَبَّاطًا ⑩

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ
سِرَاجًا ⑪

وَاللَّهُ أَنْتَبَهُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِآيَاتِهِ ⑫

از رویانیدن (۱۷) .

سپس باز در آرد شمارا به زمین و بیرون
آردنیز طوری از بیرون آوردن (۱۸) .

و خدا ساخت برای شما زمین را فراش
(۱۹) .

تا بروید در آن زمین براه های کشاده (۲۰) .
گفت نوح ای پروردگار من هر آئینه
این جماعت نافرمانی من کردند و پیروی
نمودند کسی را که زیاده نکرده است در
حق وی مال وی و فرزند وی مگر
زیانرا^(۱) (۲۱) .

و حیلہ کردند رئیسان حیلہ ای عظیم
(۲۲) .

و گفتند هرگز ترک مکنید معبودان خود را
و هرگز ترک مکنید و دوسواع و یغوث
و یعوق و نسر را^(۲) (۲۳) .

و هر آئینه گمراه کردند بسیاری را و زیاده
مده خدایا ستمگاران را مگر گمراهی (۲۴) .

بسبب گناهان خود غرق کرده شد ایشان را
پس آورده شد ایشان را باتش پس نیافتند
برای خویش بجز خدا هیچ نصرت دهنده
(۲۵) .

و گفت نوح ای پروردگار من مگذار
بر زمین از کافران هیچ ساکن شونده
(۲۶) .

لَمْ يُعِدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجَكُمُوهَا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ۝

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْني وَاتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ
وَوَلَدَهُ إِلَّا هِسَابًا ۝

وَمَكْرُومًا كَبَّارًا ۝

وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا
وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۝

مِمَّا خَطَبْتُمْ لَهُمْ أَعْرَابًا فَذَخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ
مِن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي رَعْلًا فِي الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ ذَيَارًا ۝

(۱) یعنی بر و سائی کفار .

(۲) و این پنج بت بودند .

هرآئینه تو ا گریبگذاری ایشان را گمراه سازند بندگان ترا و نه زاینند مگر بدکار ناسپاس را (٢٧) .

ای پروردگار من بیامرزمرا و پدرومادر مرا و هرکرا درآید بخانه من ایمان آورده و جمیع مؤمنین و مومنات را و زیاده مده ستمگاران را مگر هلاکی (٢٨) .

سوره جن مکی است و آن بیست و هشت آیت و دو رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

(١) بگووحو فرستاده شد بسوی من که گوش نهادند جماعتی ازجن پس گفتند هرآئینه ما شنیدیم قرآنی عجیبی (١) .

که دلالت میکند بسوی راه راست پس ایمان آوردیم بآن و شریک مقرر نخواهیم کرد با پروردگارخویش هیچ یک را (٢) .

و بتحقیق (بیان کردند آن جنیان) که بلند ست بزرگی پروردگارمافرانگرفته است زنی و نه فرزندی (٣) .

وآنکه افترا می کرد جاهل ما برخدادروغ (٤) .

وآنکه ماپندا شتیم که هرگز نه گویند بنی آدم و جنیان برخدا سخن دروغ را (٥) .

إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِتْرًا
كَفَارًا ۝

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا
تَبَارًا ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أُذِىُّ إِلَىٰ أَهْلِ الْأَنْعَامِ نَفْسٍ ابْنِ الْقِبْلَةِ الْأَعْمَىٰ إِنَّكُمْ جَمِيعًا ۝

يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝

وَأَنَّهُ تَعَلَّىٰ جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝

وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝

وَأَنَّا كَلَّمْنَا نَنْ نَقُولُ الْإِنْسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كِدَابًا ۝

(١) مترجم گوید روزیکه آنحضرت صلی الله علیه وسلم نماز صبح بیرون مکه میخواندند جماعتی ازجن آنرااستماع کردند و ایمان آوردند خدای تعالی ازایمان ایشان وگفتگوی ایشان باقوم خوددرین سوره خبرداد تا قوله و ان لواستقاموا والله اعلم .